

מיכן
רבי
אל
בשל
ריהם
לפיכ
מנין
וין
ככו
בכו^א
אש
אשר
כין
ולא
יתר
את
ויר
ואט
את
תרכ
כת
לייה
ולא
אל
מן
מיוע
בקור
כמי
כל
הבו^ע
על
בתה
אזר
יבפ
יהו^ה

הה
קרבו
עכוב
העלית
הארץ
אשר עין
גבור עון
הכיתה
- שמיעו
זהה העם
⌘ מדבר
- יהו^ה
א נקה
יבעים

נשבעת לאותם וכל מונאצ'י לא יראה ועבדי כלב
עקב היה רוח אחותה עמו ייכלא אחותי והביה אחותי
אל הארץ אשר בא שמה יזרען ירושנה והעמוקי
והכגעני יושב בעמק מזרפנ'ו יסעו לבב המדבר
דרר ים סוף
ויבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ערד מתי לעזה
הרעה הזאת אשר המה מלינים עליה תהנו בני
ישראל אשר המה מלינים עליו שמעת אמר אלהם
וזי אני נאכ יהוה אב לא כאשר דברתם באזני כן
אעשה לכם במדבר הזה יפלופגראיכם וככל פקידיכם
כל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הליינטם
עליהם אתם הבאו אל הארץ אשר נשאתי אתה ידי
לשכנ'ו אתכם בה כי אם כלב בן פנה ויהושע בן נון
יעפכם אשר אמרתם לבן יהיה והביה אתם יידענו
את הארץ אשר מאסתה בה ופגראיכם אתם יפלו
במדבר הזה ובגינכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה
תשאו את גזיותיכם עד תם פגראיכם במדבר במספר
הימים אשר הרטם את הארץ ארבעים יום יום לשנה
יום לשנה תשאו את עוגיותיכם ארבעים שנה וידעתם
את תנאותי אני יהוה דברתني אם לא זאת עשו לבב
העדיה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתפוי
ושב ימתו והאנושים אשר שעלו משה לדור אב
הארץ וישבו ייכלו עליו את כל העדה להוציא דבה
על הארץ יימתו האנושים כווצאי דבת הארץ רעה
במגפה לפנ' יהוה ויהושע בן נון וככלב בן פנה ולו
מן האנושים ההם ההלכים לדור את הארץ וידבר
משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ליה תאכלו
העב מאד וישכו בברק ויעלו אל ראש ההר לאמר
הננו ועלינו אל המיקום אשר אמר יהוה כי חטאנו
ויאמר משה למי זה אתם עברים את פ' יהוה והוא
לא הצלח אל העלו כי אין יהוה בקרבתם ולא התגפו
לפנ' איביכם כי העומליך והכגעני שב לפניכם
ינפלתם בוחרב כי על כן שבתם מ灶ורי יהוה ולא
יהיה יהוה עמיכם ויעפלו לעלה אל ראש ההר
וארון ברית יהוה ומשה לא מישו מקרבת המולגה וירד
העומליך והכגעני הישב בהר ההוא ויקום ייכתוב עד

הזהרמיה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל אל
ואמרה אלהם כי תבואו אל הארץ מושבתיכם אשר
אני נתן לכם ויעשיתם אישת ליהוה עלה או זבל לפלא
נדר או בנדבה או במעמידיכם לעשות ריחן ניזח ליהוה
מן הבקר או מוץ הצאן ותקריב המקריב קרבנו ליהוה
מנזחה סלחת עשרון בכל רביעית השנה שמעון ויין לנسر
רביעית השנה תעשה על העלה או לאתן לככש האחד
או לאיל התעשה מנזחה סלחת שני עשרנים בכל אחד
בשמונע שלשיות השנה ויין לנسر שלשיות השנה תקריב
ריחן ניזח ליהוה וכי התעשה בן בקר עליה או זבל
לפלא נדר או שלמים ליהוה ותקריב על בן הבקר
מנזחה סלחת שלשה עשרנים בכל בעמונע חציו השנה
ויין תקריב לנסר וחציו השנה אישת ריחן ניזח ליהוה
ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשא
בככשיהם או בעזיהם כמספר אשר התעשוי ככה התעשה
לאחד כמספרם כל הארץ יעשה ככה את אלה להקריב
אישת ריחן ניזח ליהוה וכי יגור אתכם אל און
אשר בתוככם לדרתיכם ועשה אישת ריחן ניזח
לייהוה באעל העשו כך יעשה הקהל וואה אחותכם
ולגרא הגרא דקה עולם לדרתיכם כבם בגרא יהיה לפמי
יהוה תורה זאת ומישפטו אחד יהיה לכם ולגרא הגרא
אתכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל אל
ואמרה אלהם בבאכם אל הארץ אשר און מוביא
אתכם שמה ויהיה באכלכם מכלוזם הארץ גרים
תרכזיה ליהוה ראשית ערטכם וזכלה תרימיו תרומה
בתרומות נרמז בז תריבתו אחד מראישת יערת הירובת הטענו